

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. Силистра , 22.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и трети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росен Д. Костадинов

при участието на секретаря Красимира П. Христова
като разгледа докладваното от Росен Д. Костадинов Административно
наказателно дело № 20213420200135 по описа за 2021 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Жалбоподателят ЕМ. В. В., ЕГН ***** обжалва Наказателно постановление (НП) № 556520-F583949/ 20.01.2021г. на Зам.-директора на ТД на НАП-гр.Варна, с което му е било наложено административно наказание- глоба в размер на 500,00 /петстотин / лева на основание чл.104, ал.1 от Закон за здравното осигуряване (ЗЗО) за извършено нарушение по чл.40 ал.1 т.1 от ЗЗО. Изтъква доводи за допуснати процесуални и материални нарушения при издаването на акта и НП.

При редовност на призоваването се явява процесуален представител. Поддържа жалбата, а в съдебно заседание са развиват доводи за незаконосъобразност на санкционния акт, както и за недоказаност, което е рефлектирало върху правото на защита на санкционираното лице. Представят се доказателства относими към предмета на делото, но неописани и неприложени по административната преписка. Прави се искане за отмяна на наказателното постановление. Не се претендират разноски.

Ответникът по жалбата и административно наказващ орган редовно призован не се явява, не се явява и процесуален представител. По делото на имейла на съда, минути преди съдебното заседание е постъпила молба-становище от ст.юрисконсулт в ТД на НАП Варна, офис Силистра, в която се развиват съображения за правилност и законосъобразност на НП, като е отправено искане за потвърждаването му.

Силистренският районен съд, след като взе предвид становищата на страните и обсъди събраните по делото доказателства прие за установено следното:

На 21.12.2020 год. С. П. С.- Главен инспектор по приходите в Национална агенция за приходите при Териториална дирекция гр.Варна, Офис Силистра, съставила Акт за установяване на административно нарушение срещу ЕМ. В. В. с ЕГН ***** от гр.Силистра. Така въз основа на акта е било издадено атакуваното НП против жалбоподателя. Административнонаказващият орган (АНО) е приел същата фактическа обстановка констатирана от свид.С., а именно че на 21.12.2020г. в офис-Силистра на ТД на НАП-Варна е установено, че ЕМ. В. В., ЕГН ***** и БУЛСТАТ ***** в качеството си на осигурител не е внесъл по сметка на компетентната ТД на НАП, която за него е ТД на НАП-Варна, офис Силистра, дължимите осигурителни вноски за здравно осигуряване на наетото лице, за което е длъжен да плати за месец август 2020г. в законоустановения срок -до 25-о число на месеца, следващ месеца за който се отнасят, т.е. до 25.09.2020г., с което е нарушил разпоредбите на чл.40 ал.1, т.1 от ЗЗО. Дължимите вноски за здравно осигуряване не са внесени към датата на съставяне на АУАН. АНО с процесното НП на основание чл.104 ал.1 от ЗЗО наложил на нарушителя административно наказание „Глоба“ в размер на 2000,00 лева.

На 16.12.2020г. свид.С., изпратила покана с изх.№ 13253 #1 на ЕМ. В. В. да се яви за съставяне на акт, връчена по електронен път на 18.12.2020г, за което е съставено съответно удостоверение.

Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) е съставен на 21.12.2020г., а НП издадено на 20.01.2021г..

В санкционния акт, АНО е посочил, че установеното с акта нарушение се потвърждава от следните доказателства: покана с изх.№ 13253 #1/16.12.2020г. и удостоверение за връчване по електронен път; Справка за общите задължение / е-услуга/ към 21.12.2020г..

Съдът с оглед събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното: Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес да обжалва санкционния акт, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

На пръв вид изглежда, че при съставяне на акта и издаване на НП, не са нарушени процесуалните правила, което да са основание за отмяна.

Чисто формално изложените по горния начин обстоятелства налагат извода за неправомерното поведение на жалбоподателя. Действително видно от Справка за общите задължение / е-услуга/ актуални задължения към 24.02.2021г. се дължи за здравно

осигуряване, установено по декларация образец 1. Приложената вносна бележка за плащане към бюджета, явно касае здравните осигуровки на земеделския производител.

За съда обаче се налага извода, че АНО е издал процесното НП при непълното на фактите, а доказателства за горните обстоятелства са събрани във въззивното съдебно производство.

Явно е, че до 25.09.2020г. вкл. ЕМ. В. В. е нямало как да изпълни това си задължение, тъй като по това време не е имал качество на работодател и осигурител. По това време е бил земеделски производител, а взаимоотношенията му с В.К. В. били като между син и баща. ЗП отглеждал овощни дръвчета в землището на с.Кайнарджа и на място продавал продукцията си от плодове. Търгувал и с чужденци, основно от Р.Румъния. Предимно през лятото един или два пъти се налагало сам да се погрижи за извозването на продукцията. Притежавал товарен автомобил, марка „Мерцедес“ с рег.№ СС 1218 АТ, с който извършвал доставките. Не притежавал обаче съответна правоспособност, поради което се налагало баща му В.К. В. да управлява превозното средство. Дейността им по повод превоза била уредена с граждански договор, предвид инцидентния и характер. Така на 01.09.2020г. на ГКПП-Силистра била извършена проверка на посочения товарен автомобил и водач. Касае се за проверка на основание чл.127г от ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛЕН ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС (ДОПК), на стоки с висок фискален риск при вътреобщностна доставка/при напускане на страната. Съставен бил съответен протокол с № 190401644836_1, който станал известен на свид.С. в качеството и на орган по приходите. На 26.11.2020г. свидетелката поканила ЕМ. В. В., в 7-мо дневен срок от получаването на поканата с изх.№1059 да подаде уведомление по чл.62, ал.5 от Кодекса на труда за сключен трудов договор с лицето В.К. В. с ЕГН 6609255582, след издадено разрешение от Дирекция „Инспекция по труда“ Силистра. Така между син и баща бил сключен трудов договор със задна дата считано от 01.08.2020г. и е подадено уведомление по чл.62, ал.5 от КТ на 16.12.2020г., което е прието видно от съответната справка с придружително писмо №13306/16.12.2020г.. Освен това от същата справка и приложено копие на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ от 16.12.2020г. е видно, че трудовото правоотношение е било прекратено също със задна дата считано от 01.10.2020г. Част от горните обстоятелства били известни на свид.С., която не сметнала за нужно да ги опише при съставяне на АУАН. Изложените факти се потвърждава от показанията на свид.С. и на свид.Р. В.а- майка на земеделския производител. Видно от показанията на свид.В.а, същата се занимавала с документацията, включително и кореспонденцията на ЕМ. В. В., и след срещите си със служителката по приходите са изпълнили указанията който им били дадени.

Предвид изложеното от фактическа страна се налага извода, че към 25.09.2020г. ЕМ. В. В. не е имал задължение да заплаща за дължимите осигурителни вноски за здравно осигуряване на наетото лице за месец август 2020г. На ежемесечните задължения по Кодекса за социално осигуряване (КСО) не може да се придаде обратно действие, както е станало с трудовото правоотношение за което ЗП е получил разрешение от Д„ИТ“ Силистра.

ЕМ. В. В. е наказан с НП и за нарушение по КТ от Д"ИТ" Силистра, за което свидетелства Р. В.а.

Ето защо преценката на съда е, че липсват обективни признаци на състава на административното нарушение.

С оглед легалната дефиниция на "административно нарушение" в [чл. 6 ЗАНН](#) не всяко неизпълнение на задължение съставлява административно нарушение. Данъчните норми по правило нямат обратно действие, освен ако със специален закон е придадено такова. Подобна хипотеза не е уредена от КСО. Поради всичко изложено преценката на този състав на съда, че ЕМ. В. В. не е извършил с бездействие административната простъпка, която му е била вменена във вина.

Освен това следва да се посочи основателността на възражението на жалбоподателя за непълнота на административното обвинение, което пряко рефлектира върху правото на защита на жалбоподателя. Действително нормата на чл.40, ал.1, т.1 ЗЗО е предвидила задължение за внасяне на вноски, включително и тези за здравно осигуряване от работодателя, но описва и начина на разпределението им между работодателя и осигурения. Законовия текст обаче е препращащ и към КСО -б."в" от ал.1 на чл.40 ЗЗО. В случая е налице разминаване в словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация, както в акта, така и в наказателното постановление. Това е така тъй като осигурителните вноски за здравно осигуряване се внасят в сроковете по [чл. 7 от Кодекса за социално осигуряване](#), което не е намерило своето отражение в правната квалификация на нарушението. В този смисъл е налице отклонение от императивни норми, тези по чл.42, ал.1 т.5 и чл.57, ал.1 т.6 от ЗАНН, които задължават компетентните административни органи да посочат законните разпоредби, които са били нарушени виновно. В случая правната квалификация по административното обвинение е следвало да бъде по чл.40, ал.1, т.1, б."в" от ЗЗО, във вр. с чл.7, ал.1 КСО .

Останалите възражения на жалбоподателя съда намери за неоснователни, но поради гореизложените абсолютни основание за отмяна на НП, не намира за необходимо подробно да ги анализира и излага мотиви за този си извод.

Поради всичко горе изложено, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Мотивиран от гореизложеното и по основание чл.63 ал.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 556520-F583949/ 20.01.2021г. на Зам.-директора на ТД на НАП-гр.Варна .

Решението подлежи на обжалване пред Силистренския административен съд в 14-дневен срок от съобщаването

Съдия при Районен съд – Силистра: _____